

POSSOZ (*Emile*), Magistraat (Halle, 8.5.1895 - St.-Lambrechts-Woluwe, 12.6.1969).

Emile Possoz was over de veertig toen hij voor het eerst naar Kongo vertrok in 1926 om dienst te nemen in de magistratuur. Een late roeping voorwaar, maar diepzinnige roeping ongetwijfeld. Weinigen onder de Belgen die in Afrika verbleven hebben zo grondig de negermentaliteit onderzocht en begrepen.

Tot Doctor in de rechten (1911) en kandidaat-notaris (1912) gepromoveerd in de Leuvense Alma Mater, liet hij zich inschrijven op de Brusselse balie, in 1916 werd hij tot plaatsvervangende vrederechter benoemd voor het Kanton Molenbeek, in 1920 tot voorzitter van het Kantonaal Comité voor werkloosheid, in 1921 tot toegevoegd assessor bij de werkrechtersraad te Halle.

In Afrika brachten zijn ambtsbezigheden bij het parket hem weldra in nauw contact met het gewoontelijk milieu van de Afrikaanse mens. Jurist door zijn academische vorming ontpopte hij zich weldra tot een beslagen etnoloog. Zijn benadering van de rechtssfeer van de bantoe met het begrip paternalisatie is in de vakliteratuur opgenomen.

In 1945 kwam hij definitief naar België terug.

Hij was drager van de gulden dienstster van Kongo, ridder van de Koninklijke Orde van de Leeuw, ridder van de Kroonorde en ridder van de Leopoldsorde.

Zijn voornaamste publikatie was „*Eléments de droit coutumier nègre*” (Elisabethstad 1942) benevens artikelen in *Aequatoria* (Coquilhatstad), *African Studies* (Johannesburg), *Centre Afrique* (Bukavu), *L'Essor du Congo* (Elisabethstad), *Lovania* (Elisabethstad), *Band* (Leopoldstad) en *Kongo-Overzee* (Gent).

Oktober 1975.
A. Rubbens.